

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **J. M.**, narozený X
bytem X

zastoupený Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem,
se sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice

proti

žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 6**, IČO 00024431
se sídlem 28. pluku 1533/29b, 100 83 Praha 10

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn.
52 Si 317/2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalovanému byla jako povinnému subjektu dne 19. 9. 2021 doručena žádost, kterou žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“) požadoval následující informace:
 - 1) Kolik žalob na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení bylo u místního soudu podáno v letech 2016, 2017, 2018, 2019 a 2020?
 - 2) Kolik žalob v souvislosti s výše uvedenou otázkou bylo alespoň částečně úspěšných?
 - 3) Jaká byla výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1?
 - 4) Jaká je výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1 celkem?
 - 5) V kolika případech byl u žalob na náhradu škody způsobených nesprávným úředním postupem uzavřen soudní smír v letech dle otázky č. 1?
 - 6) Kolik činí u místního soudu průměrná délka trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020?
 - 7) Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 3 roky?
 - 8) Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 6 let?
 - 9) Jakým způsobem místní soud přistupuje k předcházení vzniku soudních průtahů?
2. Sdělením ze dne 4. 10. 2021 žalovaný poskytl žalobci informace požadované otázkami č. 6) až 9). Ve vztahu k otázkám č. 1) až 5) pak žalovaný odkázal žalobce na Ministerstvo spravedlnosti ČR (dále jen „ministerstvo“), které je příslušné k podávání žalob na náhradu újmy způsobené průtahy v soudním řízení. Proti tomuto sdělení podal žalobce u žalovaného dne 6. 10. 2021 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona, kterou žalovaný následně předložil ministerstvu jako nadřízenému orgánu. O této stížnosti nebylo dosud ministerstvem rozhodnuto. Předmětnou žalobu podal žalobce ke zdejšímu soudu dne 1. 11. 2021.

Žaloba

3. V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 19. 9. 2021 požádal žalovaného o poskytnutí informace. Přípisem ze dne 4. 10. 2021 žalovaný neodpověděl na otázku 1) až 5) žádosti o informace ani o tom nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Žalobce proto podal dne 6. 10. 2021 ministerstvu jakožto nadřízenému orgánu žalovaného stížnost proti částečnému neposkytnutí informace podle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona. Žalobce navíc v rámci stížnosti na neúplné poskytnutí informací zaslal žalovanému odpověď Krajského soudu v Hradci Králové, kterou demonstroval obsah a formu tímto soudem poskytnutých informací. I přesto žalobce však úplné informace v tomto rozsahu od žalovaného neobdržel. Ministerstvo o stížnosti dosud nerozhodlo. Lhůta pro vyřízení stížnosti v souladu s § 16 odst. 5 a odst. 8 informačního zákona přitom uplynula nejpozději dne 29. 10. 2021. Podání stížnosti je přitom soudní praxí považováno za bezvýsledné vyčerpání prostředků ve smyslu § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a žalobce je proto oprávněn domáhat se vyřízení žádosti o informace přímo po žalovaném.

4. Závěrem žaloby žalobce navrhl, aby městský soud rozhodl, že žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ve lhůtě do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že není v předmětné věci nečinný, neboť ještě před podáním žaloby předložil ministerstvu jako nadřízenému správnému orgánu stížnost žalobce včetně spisového materiálu. O tom informoval žalobce přípisem. Po předložení předmětné stížnosti nadřízenému správnímu orgánu tak žalovaný nemůže ve věci žalobce jakkoliv rozhodnout bez vyřízení stížnosti nadřízeným orgánem. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu odmítl pro nesplnění podmínek řízení, popř. aby žaloba byla zamítnuta a aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

6. Soud věc posoudil v souladu s § 79 a násl. s. ř. s., a shledal, že žaloba není důvodná. Vzhledem k tomu, že oba účastníci s takovým postupem vyjádřili výslovný souhlas (žalobce v podání ze dne 14. 11. 2021 a žalovaný ve vyjádření k žalobě), rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
7. Relevantní skutkový stav, tj. průběh řízení o žádosti žalobce u žalovaného, není mezi účastníky sporný. Soud tedy pro úplnost shrnuje, že ze správního spisu i tvrzení účastníků vyplývá, že žalovanému byla dne 19. 9. 2021 doručena žádost žalobce o informace, jíž žalobce požádal žalovaného mj. o poskytnutí odpovědí na otázky č. 1) až 5). Sdělením ze dne 4. 10. 2021 žalovaný ve vztahu k otázkám č. 1) až 5) žalobce odkázal na ministerstvo, které je dle žalovaného příslušné k podávání žalob na náhradu újmy způsobené průtahy v soudním řízení. S tímto způsobem vyřízení své žádosti nebyl žalobce spokojen, a proto dne 6. 10. 2021 podal u žalovaného stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona. Žalovaný stížnosti sám nevyhověl, ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí, a proto ji dne 12. 10. 2021 postoupil ministerstvu jako nadřízenému orgánu (ministerstvo spis se stížností obdrželo 18. 10. 2021). O žalobcově stížnosti nebylo ministerstvem doposud rozhodnuto.
8. V nyní projednávané věci není též sporu o tom, že žalobce souladu s § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti, když podal dne 6. 10. 2021 žalovanému stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona, o níž ministerstvo ve lhůtě stanovené zákonem nerozhodlo (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2018, č. j. 5 As 18/2017 - 40, č. 3847/2019 Sb. NSS, zejména bod [40] a [46]).
9. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017 - 21, konstatoval: „*Při posuzování nečinnosti jsou v této souvislosti možné tři alternativy: (1) Povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný orgán vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 zákona č. 106/1999 Sb.], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným.*“

10. V projednávané věci je tedy podstatné, že žalobce v žalobě tvrdí, že mu žalovaný neposkytl odpovědi na otázky č. 1) až 5) jeho žádosti a ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti žalobce. Není přitom sporu o tom, že žalovaný žalobci odpověď na tyto otázky ve sdělení ze dne 4. 10. 2021 neposkytl a žalobce ohledně těchto otázek odkázal na příslušné ministerstvo. Klíčové je tedy posouzení, zda lze uvedené sdělení žalovaného považovat za rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce v části týkající se otázky č. 1) až 5), či nikoliv. Soud přitom předesílá, že předmětem nyní projednávané žaloby je toliko tvrzená nečinnost žalovaného při vyřizování žalobcovy žádosti o informace, takže soud v rámci této nečinnostní žaloby pouze zkoumá, zdali je žalovaný nečinný, tj. zda v daném případě povinný subjekt vyřídil žádost o informace v plném rozsahu, či nikoli.
11. Soud v první řadě uvádí, že rozhodnutí o odmítnutí žádosti (nebo její části) je třeba vydat do patnácti dnů od přijetí žádosti. Toto rozhodnutí je správním rozhodnutím ve smyslu § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění i poučení účastníků. Ve výroku rozhodnutí by měl být zejména identifikován žadatel a zákonná ustanovení, podle nichž je rozhodováno, a dále by zde měla být specifikována žádost nebo její část, ve vztahu k níž dochází k odmítnutí tak, aby mohl žadatel rozpoznat povahu nezpřístupněných informací. V odůvodnění je třeba vyložit, proč nebyla informace poskytnuta. Poučení pak obsahuje informace o tom, zda lze proti rozhodnutí podat opravný prostředek, v jaké lhůtě, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o opravném prostředku rozhoduje a u kterého správního orgánu se opravný prostředek podává.
12. Přestože povinný subjekt musí vydat o odmítnutí žádosti nebo její části rozhodnutí, nezřídka se stává, že namísto toho žádost odmítne neformálním dopisem či sdělením. Z judikatury správních soudů přitom plyne závěr, podle něhož je třeba tyto neformální úkony posuzovat podle jejich obsahu. Pokud z formálně vadného přípisu zcela zřejmě vyplývá vůle povinného subjektu informaci neposkytnout a žádost odmítnout, pak je třeba takový přípis považovat za rozhodnutí podle § 67 správního řádu, potažmo § 65 s. ř. s. Pojem rozhodnutí správního orgánu je totiž nutno vykládat materiálně, a nikoli formálně. Není proto rozhodné, zda napadený individuální právní akt je označen jako rozhodnutí, jakou má formu či strukturu, nýbrž zda je způsobilý negativně zasáhnout právní sféru žalobce (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 12/17).
13. Rozhodnutím správního orgánu tedy může být i neformální přípis nebo formálně nedokonalé rozhodnutí bez odůvodnění či poučení o opravném prostředku, které správní orgán vydal v domněnku, že není jeho povinností vydat rozhodnutí v určité procesní formě (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2009, č. j. 4 Ans 3/2009 - 76). Nečinnostní žaloba pak nemůže být důvodná, pokud žalovaný správní orgán vydal ve věci samé rozhodnutí, byť toto rozhodnutí nesplňovalo formální požadavky na ně kladené. Skutečnost, zda toto rozhodnutí bylo formálně bezvadné, totiž není podstatná pro posouzení, zda zde nečinnost je či není (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 242/2016 - 43, č. 3554/2017 Sb. NSS, nebo ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003 - 101, č. 652/2005 Sb. NSS).
14. Soud tedy posoudil sdělení ze dne 4. 10. 2021 ve světle uvedených judikatorních východisek a dospěl k závěru, že se v materiálním smyslu jedná o rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce v části týkající se informací požadovaných otázkami č. 1) až 5). Ačkoliv je sdělení žalovaného ze dne 4. 10. 2021 ve vztahu k otázkám č. 1) až 5) stručné a neobsahuje výrok oddělený od odůvodnění, poučení a odkazy na zákonná ustanovení, je z něj jasné

patrné, v jaké věci, s jakými účastníky, jak žalovaný rozhodl a proč. Sdělení přitom bylo vydáno v rámci formalizovaného postupu, o postupu byla pořízena dokumentace v podobě spisu značky 52 Si 317/2021 a výsledný úkon byl oznámen žalobci coby jedinému účastníkovi řízení. Předmětné sdělení jednoznačně vyjadřuje vůli žalovaného nevyhovět požadavku žalobce na poskytnutí jím požadovaných informací, jimiž dle žalovaného disponuje jiný správní orgán (ministerstvo), a jedná se tedy o (byť formálně vadné) rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti žalobce. Žalovaný tedy není nečinný, neboť o části žádosti, v níž žalobce požadoval poskytnutí odpovědí na otázky č. 1) až 5), rozhodl již sdělením ze dne 4. 10. 2021, kterým byly současně žalobci poskytnuty odpovědi na otázky č. 6) až 9). Nečinnostní žaloba žalobce tudíž nemůže být důvodná, neboť žalovaný vydal ve věci samé rozhodnutí. Nejde sice o rozhodnutí, které by naplňovalo všechny požadavky § 68 správního řádu a § 15 informačního zákona, to by však bylo relevantní až při přezkumu v řízení podle § 65 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2020, č. j. 9 As 24/2020 - 30).

15. Soud pro úplnost dodává, že rovněž zvažoval, zda by vyřízení žádosti žalobce ve vztahu k otázkám č. 1) až 5) nebylo možné spíše považovat za odložení žádosti než za její odmítnutí, avšak dospěl k závěru, že nikoliv. Požadované informace se totiž svým vymezením k působnosti žalovaného jako povinného subjektu dle stanoviska soudu pojmově vztahují (uvedeným však zdejší soud nikterak nehodnotí, zda žalovaný jakožto povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje či nikoli, pouze konstatuje, že z objektivního hlediska se tyto informace mohou vztahovat k jeho působnosti), a proto nelze uvedené vyjádření žalovaného považovat za odložení žádosti ve smyslu ust. § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona, podle kterého povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že se požadované informace nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.

Závěr a náklady řízení

16. Na základě výše uvedených skutečností neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti nějaké náklady vznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. února 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu